

Anskuelse overhovedet skulde kunne gøres gældende paa et Partis Vegne.

Det ærede Medlem spurgte med Hensyn til Fremtiden, om det da var Meningen at stille Produktionen ganske frit. I det Øjeblik, denne Lov ophæves, er der ingen Forpligtelse mere for Smørproducenterne til at aflevere Smør paa det danske Marked. De sælger da det Smør, som de kan faa solgt, til den Maksimalpris, som er fastsat, og de særlige Afregningsbestemmelser, som findes i Lovens § 4, vil for disse Maaneder, September og Oktober, altsaa heller ikke længere være at opretholde, idet Smørproducenterne vil kunne indrette sig i saa Henseende ganske, som de vil. Hvad der bestaar, og hvad der nødvendigvis maa bestaa, er derimod Bestemmelsen om Opgøret for hele Smørordningen. Der er jo Forholdet ikke dette, hvad det ærede Medlems Udtalelser kunde tyde paa, at Producenterne, saafremt de ved Salg til Udlandet i disse 2 Maaneder skulde faa mindre end 5 Kr. 50 Øre pr. kg, vilde komme til at lide et Tab paa Grund af Opgørsbestemmelserne. De vilde komme til at lide et Tab af andre Grunde, men ikke paa Grund af Lovens Opgørsbestemmelser.

Imidlertid maa jeg antage, efter hvad der er bekendt for mig, at det ærede Medlem har rejst en Diskussion, som kun kan være af teoretisk Interesse, hvis det overhovedet kan siges at være af teoretisk Interesse for dette høje Ting at blive bekendt med, at der var et eller flere Medlemmer, som maatte mene, at Staten skulde være forpligtet til at betale for, hvad der spises af Smør i England eller andre fremmede Lande. Men en praktisk Interesse synes der ikke at foreligge, eftersom Smørekseksportudvalget overfor mig har sagt, at dets Forhandlinger vedrørende Aftagningen af Produktionen i de kommende Maaneder stiller sig gunstigere nu end for nylig, saaledes at Eksportprisen ligger over 5 Kr. 50 Øre. Da imidlertid det ærede Medlem saa bestemt har fremsat sin Anskuelse, har jeg ment lige saa bestemt at maatte afvise den, idet jeg gaar ud fra, at det er en enkelt Mands Udtalelser, og at disse vildfarne Meninger ikke er fremsatte paa et Partis Vegne.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Folketingsmanden for Viborg Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Hedegaard: Den højtærede Indenrigsminister udtalte nu, at han ikke kunde tænke sig, at jeg her talte paa mit Partis Vegne. Det særlige Spørgsmaal, vi her er inde paa, har vi ikke drøftet i vort Parti; men jeg kan ikke tænke mig, at jeg ikke skulde kunne faa Tilslutning i mit Parti til disse Udtalelser. Det af mig anførte var i Virkeligheden en Forudsætning for de Forhandlinger, der førtes om Smørordningen, og jeg kan sige om den allerførste Smørordning, vi havde. Ved en Forhandling mellem den højtærede Indenrigsminister og Mejeribruget blev Mejeribruget spurgt, om man selv turde tage Ansvaret for en Smørordning for saa til Gengæld derudover at kunne tage den Eksportpris, man eventuelt kunde faa, naar man havde afgivet til Hjemmeforbruget. Heroverfor blev der af Mejeribruget svaret, at det turde man ikke, Staten maatte træde til, naar vi maatte aflevere til Hjemmeforbruget. Ved en senere Forhandling lykkedes det at faa en Ordning med Staten gaaende ud paa, at vi delte et eventuelt Overskud ved Smørordningen med $\frac{3}{5}$ til Mejeribruget og $\frac{2}{5}$ til Staten. Denne Ordning gik over i den nugældende Smørlov, og vi maa da have Grund til at antage, at det er sket under akkurat de samme Forudsætninger. Naar der i Lovens § 4 har indsneget sig det, der her henvises til, er det vel nok sket under Hensyn til, at man den Gang stod overfor en Situation, hvor det blot gjaldt om, at Smørret kunde dække Hjemmeforbruget, og der paa det Tidspunkt ikke var Tale om Eksport i nævneværdigt Omfang. Naar den højtærede Indenrigsminister saa stærkt fremhæver, at det vilde være ganske urimeligt, om Staten skulde betale en Difference, vil jeg dog sige, at naar Staten friger sig for en Garanti overfor Producenterne, kan jeg ikke se det urimelige i, at disse saa igen faar Chancen. Naar Staten ikke vil tage Ansvaret for den finansielle Rækkevidde til den ene Side, kan den vel heller ikke gøre det til den anden. Naar Ministeren siger, at min Betragtning kun kan være af teoretisk Værdi, vil jeg gerne sige, at jeg er indforstaaet med og vidende om, at det vel ikke reelt faar noget at sige med Prisen, da den forhaabentlig med de Udsigter, der er, kommer til at ligge over de $5\frac{1}{2}$ Kr. Ministeren har altsaa for saa vidt Ret, men jeg maa dog tage Forbehold overfor en Fortolkningskunst af den Art, som her er kommet frem fra den højtærede Indenrigsministers Side, for andre fremtidige Sagers Skyld.